

РЕШЕНИЕ

№ 39228

гр. София, 25.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов

ЧЛЕНОВЕ: Елена Попова

Мария Стоева

при участието на секретаря Десислава Лазарова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9025** по описа за **2025** година докладвано от съдия Елена Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба на Б. Е. Ч., с ЕГН [ЕГН], срещу решение от 02.07.2025 г. по НАХД № 5930/2025 г. на СРС, НО, 8-ми състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 24-4332-019747 от 23.08.2024 г., издадено от началник сектор към отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на жалбоподателя на осн. чл. 183, ал. 4, т. 7, пр. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лв. за нарушение на чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба се развиват оплаквания за незаконосъобразност на обжалваното решение, като постановено при съществено нарушение на процесуалните правила. Твърди се, че в хода на съдебното производство пред СРС не бил осъществен поисканият от жалбоподателя разпит на актосъставителя Ц. И. И., който бил от съществено значение за установяване на фактите. Моли за отмяна на съдебното решение и на потвърденото с него НП.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът, редовно призован, не се представлява в проведеното публично съдебно заседание. В писмени бележки от 30.10.2025 г. изразява становище за неоснователност на жалбата и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна, а решението на СРС за правилно и законосъобразно.

Административен съд София – град, XVII-ти касационен състав, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт, при което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да потвърди НП, съставът на СРС е установил от фактическа страна, че на 07.08.2024г. около 10:56 часа в [населено място] по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]Б. Ч. управлявал лек автомобил „Д. Л.“ с ДК [рег.номер на МПС] . Установено било, че водачът на лекия автомобил бил спрял за проверка от служители на СДВР. В хода на проверката било установено, че водачът на превозното средство не е поставил обезопасителен колан. В присъствието на свидетеля Л. Т., Ц. И. - мл. автоконтрольор, съставил на жалбоподателя АУАН като квалифицирал нарушението като такова по чл.137а ал.1 от ЗДвП.

Въз основа на издадения АУАН било издадено и НП, в което при същата словесна и правна квалификация на соченото нарушение на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лв.

Въззивният съд е събрал необходимите и относими доказателства, въз основа на които е изложил мотиви в обжалваното решение и е достигнал до изводи, които настоящият състав споделя. При субсидиарното действие на НПК, съдът е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал твърдения в касационната жалба нарушения на съдопроизводствените принципи.

СРС е извършил проверка на съдържанието на акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 1120698 от 07.08.2024 г. и НП № 24-4332-019747 от 23.08.2024 г. и правилно е приел, че същите са издадени от компетентни органи и не са допуснати нарушения на процесуалните правила в хода на производството.

Правилни са формираните изводи на СРС, че описаното от фактическа страна в АУАН и НП се установява от доказателствата, както и че въз основа на тях се установява осъществен съставът на посоченото административно нарушение, за което правилно е наложено съответното административно наказание.

Тези изводи са обосновани с писмените доказателства по административно-наказателната преписка и с разпита на свидетеля Л. Т., полицейски служител на 07 РУ-СДВР, вписан в АУАН и присъствал на място при съставянето му, който непосредствено е възприел, че по време на извършената проверка водачът е бил без колан.

Неоснователни се явяват възраженията на касатора, че извършеното административно нарушение по чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП не е доказано, тъй като не е бил разпитан конкретно актосъставителят. Нарушението е обективизирано посредством данните от административната преписка, както и от свидетелските показания на свидетеля Т., присъствал на място при съставяне на АУАН и възприел лично нарушението. Разпитаният свидетел е годен да попълни доказателствената съвкупност, доколкото е присъствал на мястото на нарушението и е съхранил ясни спомени от случилото се по време на извършената проверка. Отделно от това, следва да се има предвид, че в жалбата на Б. Ч. до СРС единственото доказателствено искане от негова страна е да се изиска административната преписката, като липсва искане за разпит на свидетели. Свидетелите Ц. И. И. и Л. Д. Т. са допуснати от съда служебно, след извършена преценка на съда с оглед принципа за служебното начало. По същия начин в съдебно заседание на 03.06.2025г.,

когато е разпитан свидетелят Л. Д. Т. и е заличен свидетеля Ц. И., жалбоподателят не е направил доказателствено искане за разпит на св. И.. В този смисъл не е нарушено правото на защита на жалбоподателя, от една страна, а от друга-чрез показанията на св. Л. Т. е изяснена фактическата обстановка по делото, която се допълва и от приобщените писмени доказателства.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл.218, ал.2 АПК касационният съд не констатира неправилност на решението на СРС. Предвид гореизложеното, настоящият състав намира касационната жалба за неоснователна, а оспореното решение за правилно, поради което следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото искането на ответника по касация за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 130 лева, съответно на чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд - София - град, XVII-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 02.07.2025 г. по НАХД № 5930/2025 г. на СРС, НО, 8-ми състав.

ОСЪЖДА Б. Е. Ч., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи съдебни разноски в размер на 130 /сто и тридесет/ лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: